

Ένα τρομερό λιοντάρι είχε φωλιά στον Κιθαιρώνα. Κάθε μέρα, έβγαινε κυνήγι, κατασπάραζε αδιάκριτα ζώα από τα κοπάδια του Αμφιτρύωνα αλλά και του Θέσπιου, γιου του Ερεχθέα και βασιλιά στις γειτονικές Θεσπιές. Κανένας δεν βρισκόταν να το αντιμετωπίσει και το λιοντάρι είχε μετατραπεί σε πληγή της περιοχής. Ο Ηρακλής ανέλαβε να το σκοτώσει. Κατέβηκε στις Θεσπιές, παρουσιάστηκε στον Θέσπιο και του ανακοίνωσε τις προθέσεις του. Ο Θέσπιος είδε τον ήρωα και μαράζωσε ακόμα πιο πολύ, καθώς αυτός είχε πενήντα παιδιά, όλα κορίτσια (τις Θεσπιάδες). Τα είχε αποκτήσει από την Μεγαμήδη, κόρη του Αρναίου, αλλά πολύ ήθελε να έχει αγόρια. Κάλεσε το νεαρό, τάχα να τον ευχαριστήσει φιλοξενώντας τον στο παλάτι, όσο θα ήταν απασχολημένος με το κυνήγι του λιονταριού. Κάθε βράδυ, του έστελνε μες στο σκοτάδι κι από μια του κόρη, να περάσουν τη νύχτα μαζί. Ο Ηρακλής πίστευε πως ήταν πάντα η ίδια αλλά ντρεπόταν να του δείξει το πρόσωπό της.

Στο σημείο αυτό υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Ο Πausανίας άκουσε ότι οι Θεσπιάδες έσμιξαν με τον Ηρακλή, η μια μετά την άλλη, μέσα στην ίδια νύχτα. Το θεώρησε υπερβολή. Ο Ηρόδωρος ο Ηρακλειώτης ή Ποντικός (από τον Πόντο, 5ο προς 4ο π.Χ. αιώνα), στο έργο του «Καθ' Ηρακλέα λόγος», αναφέρει ότι η διαδικασία αυτή ολοκληρώθηκε σε επτά νύχτες. Γενικά όμως, γίνεται δεκτό ότι κράτησε πενήντα νύχτες. Ο Πausανίας αναφέρει ότι, από τις πενήντα, μόνο μια, όπως του είπαν, αρνήθηκε να σμίξει με τον Ηρακλή. Αυτός το πήρε για προσβολή και την καταδίκασε να μείνει σε όλη της την ζωή παρθένα ως ιέρεια ναού που ίδρυσε για να τιμήσει τον εαυτό του. Κι αυτό ο Πausανίας το αμφισβητεί. Στα 18 του, ο ήρωας ακόμα δεν είχε κάνει τίποτα που να αξίζει, γι' αυτό, να τιμηθεί με ναό. Ο συγγραφέας επικαλείται το ότι ο Θέσπιος ήταν φίλος του Ηρακλή οπότε ο ήρωας δεν θα φερόταν τόσο σκληρά σε μια κόρη του. Κι από την άλλη, στη μετέπειτα ζωή του, ο Ηρακλής τιμωρούσε τους ασεβείς προς τους θεούς. Αποκλειόταν, λοιπόν, να έστησε ναό στον εαυτό του και να έβαλε εκεί ιέρεια σαν να ήταν ο ίδιος θεός. Ο Πausανίας διευκρινίζει ότι ο ναός που ίδιος είδε στις Θεσπιές, ήταν πολύ πιο παλιός από την εποχή του Ηρακλή και πρέπει να ήταν αρχικά αφιερωμένος στον Ιδαίο Ηρακλή. Και προσθέτει ότι γενικά στην Βοιωτία τιμούσαν και τον Ιδαίο Ηρακλή.

Κάθε πρωί, ο ήρωας κινούσε στις εξοχές να βρει το λιοντάρι και να αναμετρηθεί μαζί του. Την πεντηκοστή ημέρα, το βρήκε και το σκότωσε. Μετά, το έγδαρε, φόρεσε τη λεοντή για ρούχο και το κρανίο για κράνος και κίνησε να πει τα νέα στον βασιλιά Θέσπιο, στο παλάτι του. Ο Θέσπιος ήταν ευτυχισμένος. Και είχαν απαλλαγεί από το λιοντάρι τα κοπάδια του και, όπως πίστευε, θα αποκτούσε πενήντα αρσενικά εγγόνια. Απέκτησε 51 καθώς η πιο μεγάλη από τις κόρες του, η Πρόκρη, γέννησε δίδυμα. Ο Πausανίας λέει ότι δίδυμα έκανε και η πιο μικρή.

Κατά τον Διόδωρο τον Σικελιώτη, όλοι αυτοί οι γιοι, όταν μεγάλωσαν, έφυγαν στη Σαρδηνία όπου έκτισαν αποικία. Κατά τον Απολλόδωρο, κυνηγήθηκαν από τον Ευρυσθέα ανά την Ελλάδα και κατέληξαν ικέτες στην Αττική του Θησέα που τους φιλοξένησε στον Μαραθώνα, αν και ο ίδιος γράφει (II 149) ότι σαράντα από αυτούς στάλθηκαν να ιδρύσουν αποικία στη Σαρδηνία.

Μετά την εξόντωση του λιονταριού του Κιθαιρώνα, ο Ηρακλής έκρινε ότι δεν είχε μέλλον στο βουνό με τους βοσκούς. Αποφάσισε να επιστρέψει στην Θήβα. Η Μοίρα τον περίμενε στον δρόμο ανάμεσα Θήβα και Ορχομενό.

(τελευταία επεξεργασία, 24 Ιουλίου 2021)